

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 13. maj 2025

Sag BS [nr]
(9. afdeling)

Ankestyrelsen
(advokat A)

mod

Forsikringselskab
(advokat Anja Hejde)

Biintervenient B
(advokat C)

Københavns Byret har den 14. maj 2024 afsagt dom i 1. instans (sag BS [nr]).

Landsdommerne Gitte Rubæk Pedersen, Ane Røddik Christensen og Tina Susanne Nielsen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Ved byrettens dom fik Forsikringselskab medhold i sin påstand om, at Ankestyrelsen skal anerkende, at B ikke har pådraget sig et midlertidigt erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Appellanten, Ankestyrelsen, har anket dommen principalt med påstand om frifindelse, subsidiært hjemvisning.

Indstævnte, Forsikringsselskab , har principalt påstået afvisning af ankesagen, subsidiært stadfæstelse af byrettens dom.

Spørgsmålet om ankesagens afvisning er udskilt til forlods og særskilt afgørelse, jf. retsplejelovens § 253, stk. 2, og dette spørgsmål er behandlet på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 387, stk. 1, nr. 1.

Ankestyrelsen har over for Forsikringsselskab ' påstand om afvisning nedlagt påstand om, at påstanden ikke tages til følge.

B er meddelt fri proces.

Supplerende sagsfremstilling

Det udskilte spørgsmål angår navnlig, om Ankestyrelsen har givet ankeafkald.

Efter afsigelsen af byrettens dom skrev Ankestyrelsen den 21. maj 2024 følgende til B med kopi til Forsikringsselskab .

"Københavns Byret har den 14. maj 2024 afsagt dom om, at Ankestyrelsen skal anerkende, at du ikke har pådraget dig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Ankestyrelsen tager dommen til efterretning, og har derfor truffet en ny afgørelse.

Resultatet er:

- Du har ikke pådraget dig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Det betyder, at vores afgørelse af 28. november 2019 ikke gælder længere, og erstattes af denne afgørelse.

Det betyder også, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 27. december 2017 om erstatning for tab af erhvervsevne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil nu tage stilling til spørgsmålet om eventuel tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne.

På de næste sider kan du læse mere om afgørelsen.

Venlig hilsen

...

Begrundelsen for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen har taget Københavns Byrets dom til efterretning.

Vi anerkender, at du ikke har pådraget dig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Vi henviser derfor til Københavns byrets dom.”

Efter at have indgivet ankestævning i sagen den 11. juni 2024 orienterede Ankestyrelsen ved brev af 14. juni 2024 B om, at Ankestyrelsen havde besluttet at genoptage behandlingen af hans sag på grund af fejl i sagsbehandlingen.

Ved brev af 27. juni 2024 meddelte Ankestyrelsen herefter B, at der var truffet ny afgørelse om at ophæve afgørelsen af 21. maj 2024. I afgørelsen er anført bl.a.:

”Københavns Byret har den 14. maj 2024 afsagt dom om, at Ankestyrelsen skal anerkende, at du ikke har pådraget dig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Vi har i afgørelse af 21. maj 2024 ved en fejl taget dommen til efterretning.

Vi har nu truffet ny afgørelse i din sag.

Resultatet er:

- Vi ophæver vores afgørelse af 21. maj 2024

Det betyder, at vores afgørelse af 28. november 2019 igen er gældende.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal derfor ikke tage stilling til spørgsmålet om eventuel tilbagebetaling.

...

Begrundelse for afgørelsen om ophævelse

Vi genoptager vores afgørelse af 21. maj 2024 om tab af erhvervsevne på ulovbestemt grundlag, fordi vi har begået fejl i sagsbehandlingen.

Københavns Byret har den 14. maj 2024 afsagt dom om, at vi skal anerkende, at du ikke har pådraget dig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Vi meddelte på den baggrund ved afgørelsen af 21. maj 2024, at du ikke

har pådraget dig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 27. januar 2012 i perioden omfattet af Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019.

Imidlertid var der ved meddelelsen tale om en fejl i Ankestyrelsen. Da Ankestyrelsen sendte afgørelsen af 21. maj 2024 til dig, var der tale om en afgørelse, som ved en fejl er skrevet og sendt ud til sagens parter alene på baggrund af modtagelse af dommen (I Ankestyrelsen kaldet en "automatisk afgørelse"), uden at der i det konkrete tilfælde var foretaget en egentlig sagsbehandling. Der er således tale om en afgørelse, der ikke har været drøftet på ankemøde, og som er udsendt på et tidspunkt, hvor sagsbehandlingen ikke var færdiggjort i styrelsen, idet afgørelsen blev sendt inden ankefristens udløb og på et tidspunkt, hvor der endnu ikke var taget stilling til ankemulighederne.

Vi vurderer derfor, at vi har begået en væsentlig sagsbehandlingsfejl, da der er tale om en fejlekspedition af afgørelsen af 21. maj 2024.

Vores afgørelse af 21. maj 2024 er derfor ugyldig.

Vi ophæver derfor afgørelsen af 21. maj 2024 om tab af erhvervsevne, og vores afgørelse af 28. november 2019 er igen gældende.

Ankestyrelsen afventer herefter domstolenes behandling af afgørelsen af 28. november 2019."

Anbringender

Ankestyrelsen har anført navnlig, at Ankestyrelsen ikke har afgivet et udtrykkeligt ankeafkald, således som det kræves i henhold til retsplejelovens § 370, stk. 5. Der er derfor ikke grundlag for at afvise ankesagen.

Af forarbejderne til bestemmelsen, jf. FT 2005-06, Tillæg A, lovforslag nr. 168, almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.3.) fremgår følgende:

"Med hensyn til ankeafkald efter dommens afsigelse foreslår Retsplejerådet, at det præciseres i retsplejeloven, at et sådant ankeafkald skal være udtrykkeligt, således at en frivillig opfyldelse af dommen uden forbehold fra domfældtes side eller en opkrævning af et tilkendt beløb uden forbehold fra domhaverens side ikke vil kunne betragtes som et ankeafkald. Rådet anfører som begrundelse herfor, at ankefristen ikke er længere, end at modparten bør kunne vente, indtil den er udløbet, før han eller hun indretter sig på, at dommen står fast.

Der henvises til betænkning nr. 1401/2001 side 211-214.

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast i betænkning nr. 1401/2001.”

Videre er følgende anført i lovforslagets bemærkninger til § 370:

”Stk. 5 viderefører med redaktionelle ændringer den gældende regel i retsplejelovens § 370 om ensidigt ankeafkald, når dommen er afsagt, idet det samtidig foreslås præciseret, at et ankeafkald skal være udtrykkeligt, således at en frivillig opfyldelse af dommen uden forbehold fra domfældtes side eller en opkrævning af et tilkendt beløb uden forbehold fra domhaverens side ikke betragtes som et ankeafkald.”

Retsplejelovens § 370, stk. 5, anvendes – som forudsat i forarbejderne – restriktivt i retspraksis, jf. Højesterets dom trykt i UfR 2020, s. 1765, og Vestre Landsrets dom trykt i UfR 2016, s. 3514. At ankeafkaldet skal være udtrykkeligt, gælder også ankeafkald vedrørende anerkendelsesdomme som i denne sag.

Tilkendegivelserne i afgørelsen af 21. maj 2024 udgør ikke et udtrykkeligt ankeafkald som omhandlet i retsplejelovens § 370, stk. 5, da afgørelsen ikke indeholder nogen tilkendegivelse om, at Ankestyrelsen havde givet afkald på at anke Københavns Byrets dom af 14. maj 2024. En tilkendegivelse om at tage byrettens anerkendelsesdom til efterretning er allerhøjst sammenlignelig med en domfældts frivillige opfyldelse af en fuldbyrdelsesdom. Det er anført i forarbejderne til retsplejelovens § 370, stk. 5, ligesom det følger af fast retspraksis, at sådanne tilkendegivelser og handlinger ikke udgør et udtrykkeligt ankeafkald omfattet af bestemmelsen, selv hvis en opfyldelse af dommen sker uden forbehold.

Der findes ingen oplysninger om, at Forsikringsselskab skulle have disponeret i henhold til afgørelsen af 21. maj 2024 og tilkendegivelserne heri. Hertil kommer, at afgørelsen var adresseret til skadelidte og ikke Forsikringsselskab, og det må have stået Forsikringsselskab klart, at såfremt Ankestyrelsen havde til hensigt at afgive udtrykkeligt ankeafkald, ville sådan tilkendegivelse have været adresseret over for Forsikringsselskab og ikke skadelidte. Der er dermed heller ikke konkret et berettiget hensyn at tage til Forsikringsselskab, for hvem det ved ankestævningens indgivelse tre uger senere stod klart, at byrettens dom ikke stod fast.

Afgørelsen, der var til prøvelse ved byretten, vedrører en partstvist mellem Forsikringsselskab og skadelidte, hvorfor begge interesser i sagen skal varetages af Ankestyrelsen. Sagens endelige udfald har betydning for skadelid-

te, og også hensynet til skadelidte tilsiger, at anke ikke bør afvises som følge af den fejlagtige fremsendelse af afgørelsen af 21. maj 2024.

Da Ankestyrelsens afgørelse af 28. november 2019, der var til prøvelse ved byretten, efter Ankestyrelsens afgørelse af 27. juni 2024 fortsat er gældende, har Ankestyrelsen fornøden retlig interesse i en prøvelse af den indankede dom ved landsretten. Forsikringsselskab ' synspunkt om, at Ankestyrelsen ikke har retlig interesse i ankesagen, da afgørelsen af 28. november 2019 var ophævet på tidspunktet for anken, hvorfor der ved ankefristens udløb ikke bestod en retlig interesse for Ankestyrelsen i at få prøvet den ophævede afgørelse, kan ikke tillægges betydning.

En ophævelse af en forvaltningsafgørelse har som udgangspunkt virkning ex tunc, dvs. typisk fra tidspunktet for udstedelsen af den ophævede afgørelse. Det gælder særligt som i det foreliggende tilfælde, hvor ophævelsen af afgørelsen skyldes en mangel, der forelå på tidspunktet for den ophævede afgørelse. Det er derfor ikke af betydning, at ankestævning blev indleveret den 11. juni 2024, og Ankestyrelsen traf afgørelse om ophævelse den 27. juni 2024.

I anden række gøres det gældende, at afgørelsen af 21. maj 2024 der – hvilket er ubestridt – blev udsendt som følge af en fejlekspedition i Ankestyrelsen, skal anses som en nullitet. I en partstvist, hvor hensynet til begge parter skal tilgodeses, udgør det en ganske væsentlig og åbenbar mangel, at en afgørelse ved en fejl udsendes til parterne, uden at der forinden er foretaget egentlig sagsbehandling, og sagsbehandlingen således ikke er færdiggjort. En sådan afgørelse bør derfor anses som en nullitet.

Ankestyrelsens afgørelse af 27. juni 2024 står ved magt, og allerede derfor har anbringendet om, at Ankestyrelsen ikke kan hævde, at afgørelsen af 21. maj 2024 er ugyldig, ikke noget for sig. Forsikringsselskab ' synspunkt angår derimod reelt gyldigheden af Ankestyrelsens afgørelse af 27. juni 2024. Såfremt Forsikringsselskab måtte mene, at afgørelsen af 27. juni 2024 er ugyldig, må særskilt sag anlægges herom. En sådan påstand kan ikke nedlægges under denne sag.

Ex tuto bemærkes dog, at Ankestyrelsen fastholder, at denne afgørelse er gyldig og korrekt. Forsikringsselskab har ikke uddybet, hvorfor en væsentlig sagsbehandlingsfejl ikke skulle kunne føre til, at den tidligere afgørelse er ugyldig og må ophæves. Det bemærkes, at genoptagelse kan ske uagtet en dom, hvis betingelserne for genoptagelse er opfyldt, jf. Højesterets dom trykt i UfR 2021, s. 1583. En forvaltningsmyndighed, herunder en rekursinstans, kan og har pligt til at omgøre sin ugyldige afgørelse. Ankestyrelsens afgørelse af 21. maj 2024 blev skrevet og sendt til parterne, uden at der forinden var foretaget egentlig sagsbehandling i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis, når en by-

retsdom ændrer Ankestyrelsens afgørelser. Praksis afspejler de krav, der må stilles til en offentlig myndighed, der får en byretsdom imod sig. Det udgør derfor en væsentlig sagsbehandlingsfejl, at der ikke forinden udsendelsen af afgørelsen af 21. maj 2024 var taget stilling til dommen. Afgørelsen er derfor ugyldig.

Forsikringsselskab har anført navnlig, at der med afgørelsen af 21. maj 2024, der er fremsendt direkte fra Ankestyrelsen til Forsikringsselskab, foreligger et udtrykkeligt ankeafkald, der både er gyldigt og bindende. Sagen skal derfor afvises.

Ankestyrelsens tilkendegivelse i afgørelse af 21. maj 2024 er at betragte som et udtrykkeligt ankeafkald, idet Ankestyrelsen utvetydigt og tydeligt anfører, at "Ankestyrelsen tager dommen til efterretning, og har derfor truffet en ny afgørelse." At en dom tages til efterretning, indebærer i sagens natur, at den ikke ankes, hvorfor det ikke kan tillægges betydning, at det ikke tillige er anført, at dommen ikke ankes.

Ikke alene tilkendegav Ankestyrelsen at ville tage byretsdommen til efterretning. Ankestyrelsen traf endda ny afgørelse med samme indhold som byretsdommen, hvilket bestyrker og understreger, at Ankestyrelsens klare intention var at agere i henhold til byretsdommen og således ikke indbringe den for landsretten.

Det kan ikke tillægges nogen betydning, at afgørelsen er stilet til skadelidte og ikke til forsikringsselskabet, idet Ankestyrelsen sendte kopi af brevet til

Forsikringsselskab, hvorfor det var påregneligt for Ankestyrelsen, at orienteringen om at ville følge dommen ville komme Forsikringsselskab til kundskab.

Det er ikke en betingelse for et ankeafkald, at der er disponeret i henhold hertil, og det kan ikke tillægges betydning, at Forsikringsselskab ikke disponerede i henhold til ankeafkaldet. I en sag som den foreliggende, hvor

Forsikringsselskab ved byretsdommen fik medhold i, at skadelidte ikke havde krav på erstatning, er det vanskeligt for et forsikringsselskab at disponere i henhold hertil – ud over at justere reserven og afslutte sagen.

Sagen bør også afvises, da der ikke bestod en retstvist på anketidspunktet. Først den 14. juni 2024 – tre dage efter ankefristens udløb – meddelte Ankestyrelsen, at sagen var blevet genoptaget, og først den 27. juni 2024 – 16 dage efter ankefristens udløb – traf Ankestyrelsen ny afgørelse, hvorefter styrelsens afgørelse af 21. maj 2024 blev ophævet. Afgørelsen, der var til prøvelse under byretssagen, var ophævet på tidspunktet for anken, hvorfor der ved ankefristens

udløb ikke bestod en retlig interesse for Ankestyrelsen i at få prøvet den ophævede afgørelse.

Det bestrides i øvrigt, at Ankestyrelsens afgørelse af 21. maj 2024 er ugyldig. Afgørelsen er truffet på baggrund af en dom, hvormed Ankestyrelsen skulle anerkende, at skadelidte ikke havde pådraget sig et midlertidig erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden. Afgørelsen afspejler alene indholdet af dommen. Afgørelsen blev udarbejdet af en navngiven specialkonsulent ved Ankestyrelsens retssagsafdeling, og det må derfor antages, at den er resultatet af egentlig sagsbehandling hos Ankestyrelsen foretaget af den pågældende medarbejder. Det bestrides således, at der var tale om en egentlig fejlekspektion.

At der måtte være sket en intern misforståelse, således at medarbejderen har handlet i strid med eventuelle interne instrukser, er udokumenteret og i øvrigt uden betydning for sagens afgørelse, idet specialkonsulenten fra Ankestyrelsens retssagsenhed, der har truffet afgørelsen, udadtil fremtræder med fornøden stillingsfuldmagt, ligesom afgørelsen fremstår med en udformning og et indhold, der ikke adskiller sig fra Ankestyrelsens øvrige afgørelser. Afgørelsen fremtræder således som en sædvanlig afgørelse fra Ankestyrelsen. Det er indstævnte uvedkommende, hvis specialkonsulenten måtte have handlet uden for sit mandat, og dette medfører ikke afgørelsens ugyldighed. Der er af samme grund heller ikke tale om en nullitet.

Biintervenient B har støttet Ankestyrelsens påstand om, at sagen ikke skal afvises, og har fremført samme synspunkter som Ankestyrelsen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ved Ankestyrelsens brev af 21. maj 2024, der blev sendt til Forsikringsselskab , meddelte Ankestyrelsen, at man havde taget Københavns Byrets dom til efterretning. Man meddelte videre, at Ankestyrelsen derfor havde truffet en ny afgørelse om, at B ikke havde pådraget sig et midlertidigt erhvervsevnetab, og at dette betød, at Ankestyrelsens tidligere afgørelse af 28. november 2019, der angik midlertidigt erhvervsevnetab, ikke gjaldt længere.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at Ankestyrelsen må anses for at have givet et udtrykkeligt ankeafkald, jf. retsplejelovens § 370, stk. 5. Herefter, og da de foreliggende oplysninger om sagsbehandlingen knyttet til den nye afgørelse, som blev meddelt i brevet af 21. maj 2024, ikke kan føre til, at ankefraldet ikke skal tillægges virkning efter sit indhold, tager landsretten påstanden om afvisning af Ankestyrelsens anke til følge.

I sagsomkostninger for landsretten skal Ankestyrelsen betale 12.500 kr. til Forsikringsselskab . Beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand og er inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet er der taget hensyn til, at sagen alene

har vedrørt et udskilt spørgsmål om afvisning og er behandlet på skriftligt grundlag.

THI KENDES FOR RET:

Ankestyrelsens anke afvises.

I sagsomkostninger for landsretten skal Ankestyrelsen inden 14 dage betale 12.500 kr. til Forsikringsselskab . Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 13-05-2025 kl. 10:00

Modtagere: Biintervenient B Indstævnte Forsikringsselskab
Appellant Ankestyrelsen